

NAGOVOR PRIORJA TAIZEJSKE SKUPNOSTI BR. ALOISA:

Veliko veselje je za nas, brate, da lahko nocoj molimo z vami tukaj v ljubljanski stolnici. Kot je rekel že naš dragi nadškof Alojz Uran, med Slovenijo in našo taizejsko skupnostjo so vezi, ki trajajo že zelo zelo dolgo. Že ob koncu 70. let prejšnjega stoletja so prišli Slovenci v Taize. Brat Roger je prišel sem prvič leta 1981 v Stično. In ne moremo pozabiti mednarodnega srečanja mladih, ki ste ga pripravili z nami leta 1987.

Dragi nadškof Alojz Uran in dragi oče Matej Zevnik, naše prijateljstvo z vama je od tistega srečanja. V Šentvidu, ki je bil tedaj vajina župnija, smo živeli z vama 3 mesece in tako dobro sta nas vpeljala v resničnost slovenske Cerkve. Spoznali smo, da ima krščanska vera v Sloveniji globoke korenine, in to je dar, ki ga vaša Cerkev lahko deli z drugimi in ki tudi daje upanje v današnjem sekulariziranem svetu.

V mojem spominu se je od srečanja leta 1987 ohranilo predvsem to, da je bila takrat Slovenija tisti kraj v Evropi, kjer smo lahko pripravili srečanje mladih z Vzhoda in z Zahoda. In med pripravljanjem srečanja v Ljubljani smo spoznali, da je še prav posebno važno srečevanje mladih različnih narodov iz celotne regije. Kakšno veselje je bilo, ko smo med molitvijo slišali berila ne le v slovenščini, ampak tudi v italijanščini, nemščini, hrvaščini, albanščini, srbščini, slovaščini, madžarščini in makedonščini.

Slovenija je zaradi svoje zgodovine odprta tako na Vzhod kot na Zahod. Zato bi rad vprašal mlade slovenske kristjane: ali se zavedate, da ste danes še vedno poklican, da živite to dvojno odprtost proti Vzhodu in proti Zahodu?

Še vedno je treba veliko narediti, da bi tesneje povezali države Vzhodne in Zahodne Evrope. Cerkev lahko odpira poti naprej. Zato je pomembno, da najdemo nove in sveže načine za oznanjevanje evangelija, ki bodo upoštevali spremembe v naših družbah. Ta prenova ni v prvi vrsti program, pravzaprav se začne v naših srcih.

Besede sv. Janeza, ki smo jih brali nocoj, nam zarisujejo pot do te prenove: "Bog je poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem". Da, naš svet potrebuje pogumne žene in može, katerih življenje je zakoreninjeno v Bogu, ki z vsem svojim življenjem kažejo, da ne pripadajo samo sami sebi, ampak Bogu.

Nadalje bi se radi spomnili, da vsi lahko živimo prijateljstvo s Kristusom. Ni kar tako, da nam Jezus pravi v evangeliju: "Ne imenujem vas več služabnike, imenujem vas prijatelje".

Tu je ikona, ki to izraža, ikona prijateljstva. Prihaja iz Egipta, nastala je v 6. stoletju. Vidimo Kristusa, ki polaga roko na ramo svojega prijatelja, da bo hodil z njim, da ga bo spremljal. Ko gledamo to ikono, je to že molitev, ki nas združuje z Bogom.

Kopijo te ikone smo pripravili za vas v Sloveniji. Pomagala bo vam, mladim, da boste šli na majhna romanja zaupanja, iz ene župnije v drugo, v bolnišnico, v dom za zapuščene otroke ali na druge kraje, kjer ljudje trpijo. S tem preprostim sredstvom lahko širite upanje in veselje evangelija.

Kristus nas povezuje v eno občestvo, občestvo Cerkve. Razširimo to občestvo; pojdemo onkraj ločitev, ki ostajajo! Ko bi mogli storiti vse, kar je v naši moči, da bi postalo bolj očitno, da je Cerkev prostor prijateljstva za vse!

Zapomnimo si: Kristus išče naše prijateljstvo; v nas polaga Svetega Duha; hodi pred nami in hodi ob nas, kamor koli gremo.
(po pisni predlogi in zvočnem zapisu: p.Ivan Rampre, DJ)